ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1960

Vyhlásené: 22.03.1960 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

18

VYHLÁŠKA
Ministerstva financií
z 8. marca 1960
o náhradách výdavkov pri zahraničných pracovných cestách

Ministerstvo financií v dohode s ministerstvami zahraničných vecí, zahraničného obchodu a s Ústrednou radou odborov ustanovuje podľa § 10 ods. 2 zákona č. 234/1949 Zb. o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov a podľa § 7a ods. 1 zákona č. 107/1953 Zb. o devízovom hospodárstve v znení vyhlášky č. 80/1958 Zb. a po prerokovaní s ostatnými ústrednými orgánmi a s vybranými podnikmi:

Predmet a rozsah úpravy

§ 1

(1) Táto vyhláška upravuje náhrady cestovných a iných výdavkov pri zahraničných pracovných cestách a náhrady sťahovacích výdavkov, pokiaľ majú vzťah k zahraničiu,

a) zamestnancov organizácií socialistického sektora a iných osôb poverených týmito organizáciami plniť úlohy v zahraničí;

b) rodinných príslušníkov osôb uvedených pod písm. a).

(2) Táto vyhláška sa nevzťahuje na zahraničné pracovné cesty tých zamestnancov, ktorí ich vykonávajú ako členovia posádok dopravných prostriedkov alebo ktorých zamestnanie záleží v inej činnosti v dopravnom prostriedku, ako aj rodinných príslušníkov uvedených osôb.*)

(3) O úprave náhrad výdavkov uvedených v odseku 1 verejných funkcionárov, príslušníkov ozbrojených síl v činnej službe, žiakov škôl ozbrojených síl, ako aj rodinných príslušníkov uvedených osôb platia osobitné predpisy.

§ 2

(1) Zahraničnými pracovnými cestami sú pracovné cesty z tuzemska do zahraničia a zo zahraničia do tuzemska a pracovné cesty v zahraničí.

(2) Zahraničná pracovná cesta z tuzemska začína sa okamihom odchodu z obce sídla vysielajúcej organizácie (§ 4 ods. 1) a zahraničná pracovná cesta do tuzemska končí sa okamihom príchodu do obce sídla vysielajúcej organizácie. Ak to vyžaduje účelnosť, môže vysielajúca organizácia, ak dodrží zásadu najvyššej hospodárnosti, určiť pre nástup alebo ukončenie cesty inú obec.

Ustanovenie § 7 ods. 3 nie je dotknuté.

Povinnosti pri zahraničných pracovných cestách z hľadiska hospodárnosti

§ 3

Vysielajúca organizácia a financujúca organizácia (§ 4), ďalej zamestnanci a iné osoby, vysielané na zahraničné pracovné cesty, ako aj ich rodinní príslušníci, sú povinní spravovať sa zásadou najvyššej hospodárnosti, najmä voliť spojenie (smer cesty) a dopravné prostriedky devízovo najvýhodnejšie.

§ 4

(1) Organizácia, ktorá ukladá svojmu zamestnancovi vysielanému do zahraničia alebo inej osobe (ďalej len „zamestnanci“) splnenie úloh v zahraničí (vysielajúca organizácia), je najmä povinná:

a) pred povolením cesty na základe plánu pracovných úloh preskúmať jej účelnosť a pred nastúpením jej pripravenosť,

b) určiť trvanie cesty na čas nevyhnutne potrebný a kontrolovať hospodárne plnenie úloh,

c) spolupracovať v otázkach hospodárnosti s financujúcimi organizáciami,

d) zabezpečiť riadne a včasné využitie výsledkov ciest.

(2) Organizácia, ktorá zamestnancovi uvoľňuje na pracovnú cestu do zahraničia devízové prostriedky (ďalej len „financujúca organizácia“), je najmä povinná:

a) spolupracovať s vysielajúcou organizáciou, aby sa uplatňovali hľadiská hospodárnosti,

b) zabezpečiť obstaranie cestovných a leteckých lístkov,

c) vybaviť zamestnanca pri nástupe zahraničnej pracovnej cestypotrebnými devízovými prostriedkami, zariadiť ich ďalšie včasné zaslanie, ak bola cesta odôvodnene predĺžená, prípadne zabezpečiť ich postupné zasielanie, ak ide o dlhodobú pracovnú cestu,

d) upozorniť zamestnanca na ustanovenia tejto vyhlášky a vykonávacích predpisov aj pokynov k nej vydaných a pomôcť mu, aby sa s nimi mohol oboznámiť,

e) vyžiadať si od zamestnanca vyúčtovanie výdavkov v určenej lehote a vyúčtovanie včas kontrolovať.

(3) Ak je vysielajúca organizácia súčasne financujúcou organizáciou, prislúchajú jej tiež povinnosti uvedené v odseku 2 písm. b) až e).

§ 5

(1) Zamestnanec vyslaný do zahraničia je najmä povinný:

a) oboznámiť sa s touto vyhláškou a s vykonávacími predpismi a pokynmi k nim vydanými,

b) spravovať sa príkazmi vysielajúcej a financujúcej organizácie,

c) dbať na zásadu najvyššej hospodárnosti (§ 3), najmä pri voľbe ubytovania,

d) obmedzovať trvanie zahraničnej pracovnej cesty na čas nevyhnutne potrebný,

e) podať vysielajúcej organizácii zprávu o výsledku cesty, prípadne zasielať jej predpísané výkazy (napr. montážne výkazy),

f) vyúčtovať financujúcej organizácii devízové prostriedky a cestovné lístky (letenky).

(2) Zamestnanec predkladá vyúčtovanie cesty financujúcej organizácii priamo, prostredníctvom vysielajúcej organizácie len vtedy, ak mu to táto organizácia uloží.

Náhrady výdavkov

§ 6

Pri zahraničnej pracovnej ceste prislúcha zamestnancovi:

a) diéta,

b) náhrada výdavkov za ubytovanie,

c) náhrada výdavkov za použitie hromadných dopravných prostriedkov, prípadne za nutné použitie iných dopravných prostriedkov v medzištátnej a medzimestskej doprave,

d) náhrada mimoriadnych výdavkov, ak boli pre splnenie uložených úloh nevyhnutne potrebné.

§ 7

(1) Výšku diéty určujú vykonávacie predpisy (§ 12), a to odstupňovane, najmä podľa miery nutných výdavkov na stravu a ubytovanie a podľa povahy úlohy zamestnanca.

(2) Z diét je zamestnanec povinný si uhradzovať najmä:

a) výdavky na stravu,

b) výdavky za nutné použitie dopravných prostriedkov v obci miesta rokovania alebo výkonu,

c) bežné osobné a spoločenské výdavky.

(3) Diéta prislúcha zamestnancovi od okamihu odletu z tuzemska do okamihu príletu do tuzemska. Ak použije zamestnanec iný dopravný prostriedok, prislúcha mu diéta pri odchode do zahraničia od okamihu prechodu československých štátnych hraníc a pri návrate zo zahraničia do okamihu ich prechodu.

§ 8
Náhrada výdavkov zamestnanca pri sťahovaní

Pri sťahovaní prislúcha zamestnancovi okrem náhrady výdavkov podľa § 6 náhrada preukázaných výdavkov za prepravu jeho zvrškov a za ich poistenie proti strate a poškodeniu počas dopravy, pokiaľ sťahovanie sa vykonalo podľa pokynov financujúcej organizácie.

§ 9
Rodinní príslušníci

Vykonávacie predpisy ustanovujú, ktoré náhrady a v akej výške prislúchajú rodinným príslušníkom zamestnanca a ktoré z povinností uvedených v § 5 sa vzťahujú aj na rodinných príslušníkov zamestnanca, ak sa s ním zúčastnia na pracovnej ceste; osobitné predpisy ustanovujú, v ktorých prípadoch môžu sa rodinní príslušníci zúčastniť takýchto ciest.

Prechodné a záverečné ustanovenia

§ 10

Táto vyhláška sa vzťahuje na všetky zahraničné pracovné cesty nastúpené v čase jej účinnosti. Pri zahraničných pracovných cestách nastúpených pred začiatkom účinnosti tejto vyhlášky a skončených v čase jej účinnosti, avšak pred 1. júlom 1960, použijú sa doteraz platné predpisy; pri cestách takto nastúpených, avšak ešte neskončených pred 1. júlom 1960, použijú sa na ich časť konanú pred 1. júlom 1960 doterajšie predpisy a na ich časť konanú po 30. júni 1960 ustanovenia tejto vyhlášky.

§ 11

Ministerstvo financií v dohode s ministerstvami zahraničných vecí a zahraničného obchodu a s Ústrednou radou odborov môže povoliť výnimky a odchýlky z tejto vyhlášky.

§ 12

Ministerstvo financií v dohode s ministerstvami zahraničných vecí, zahraničného obchodu a s Ústrednou radou odborov vydá na vykonanie tejto vyhlášky smernice, najmä o výške náhrad a spôsobe ich vyúčtovania.

§ 13

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva financií č. 94/1955 Ú. l. (Ú. v.) o náhradách cestovných, sťahovacích a iných výdavkov vo vzťahu k zahraničiu a predpisy podľa nej vydané.

§ 14

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. aprílom 1960.

Prvý námestník ministra:

inž. Sucharda v. r.

*) Pre týchto zamestnancov a ich rodinných príslušníkov platia samostatné úpravy.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.